

та“; нъ за да ѝ повлада трѣбувало трудъ и мака. *ib. p. 175.* Нашия чорбаджія повлада и на сѣлската мера.

**Повлакъ** *с. м.* слой: Злато-то са постъпено улѣня еднакво у прѣстена и за малко време (споредъ колко-то дебелъ искаме да бѣде златния повлакъ на прѣстена) имае красно позлатенъ прѣстенъ. *Л. Д. 76 p. 89.*

**Повлашж** *са ил. св. возвр.* порумынюсь. **Повлашаване** **Повлашване** *с. с.* обрουμεненіе: Жалко за тукашны-ты наши братія Българи; тѣхно-то повлашаваніе не е далеко. *Л. Д. 1870 p. 197.*

**Повлѣзж** *ил. св.* **Повлѣзвамъ** *ил. дл.* войду; зайду, захожу: Стояи в кѣщи повлѣзе И при Борянка посѣднж. *Д. 43, 45—46.* Елѣ повлѣзъ и у насъ, како Ивѣниче!—Наши-ти трѣговци... само сѣдятъ та мислятъ на борчеве-ты си и чиясь почиясь повлизвать за утѣшеніе кой въ кафе-то, кой въ кръчмж-гж. *Л. Д. 1869 p. 172.*

**Повлѣкалка** *с. ж.* полица (у плуга): Това орало трѣбва да има една желѣзна повлѣкалка. *Л. Д. 1876 p. 65.* Колкото по слаба е земята, толкова по-къса трѣбва да са направи повлекалката джка. *ib.*

**Повлѣканъ** *с. м.* **Повлѣкана** *с. ж.* веряха: Ноновичина-та момѣ е една повлѣкана да та е гнѣсъ да я поглѣднешъ. Тежко си на тоя който я зѣме.

**Повлѣкло** *с. с.* 1) порода, родъ: Проклети да сж, кучетата! ти што ми подказвать свое-то чифутско повлекло? азъ те питамъ за наши-тѣ запорожци. *Тб. 60.* 2) оболочка: Съ имя скрофулнж или живничавж направж лѣкаріе-ти разумѣвать едно тѣлосложеніе, на кое-то всички влагы и повлѣкла сж злѣ или недостаточно съставены. *Л. Д. 1871 p. 121.*

**Повлѣкъ** *с. м.* паволока: Злато и повлѣци за мон-тѣ отроци (*Злато и паволоки отрокамъ моимъ*). *Р. 163.*

**Повлѣкж** **Повлѣчж** **Повлачж** *ил. св.* **Повлачамъ** **Повлѣчамъ** *ил. дл.* 1) потащу, тащу; повлеку, влеку; увлеку, увлекаю: Дѣнава си мѣтен протѣче, Лѣнени платнѣ повлѣче, тѣнка Дѣфина поднесе. *Д. 61, 57.* **Иж** доплете мрежа копринена, **Иж** повлечи по бѣла Дунава, Ми излоа рѣба златокрила. *М. 568.* Дѣтѣто повлѣче едно длѣго вжжѣ.—Мрѣвката е повлѣкла една голѣма слѣмка.—Всяко нехайство и погрѣшка отъ учителевж странж повличя слѣдъ себе тщетны постѣдицы. *Л. Д. 1869 p. 195.* Цѣганина съ мѣчката повлѣкалъ следъ себе си сичкитѣ сѣлски дѣца. 2) похищу, щаяю: Хубаво ще я откраднишь, ще я повлечешъ, ами сетнѣ къкъвъ дирликъ ще има въ къщата ви и помежду ви? *Зж. 184.* 3) прекрѣюу платѣе (новой матеріей): Азъ дадохъ на терзія да ми повлечѣ вѣхтата антерія (да тѣри нѣва басмѣ возъ старата).—**Повлѣкж** **са** **Повлѣчамъ** **са** 1) потащусъ, тащусъ (*за кѣмъ либо*): Той е причина та да са повлече въ далѣгъ пѣтъ цѣло едно